

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120209135
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7120209135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: ANTIK Telecom s.r.o., so sídlom v Košiciach, Čárskeho 10, IČO: 36 191 400, zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Kerecman, spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovanému: O. H., D.. XX.XX.XXXX, N. S. G., G. XXX/X, o zaplatenie 119,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 11. júna 2021 č.k. 23Csp/157/2020-89, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 119,52 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19,92 Eur od 16.6.2018 do zaplatenia, zo sumy 19,92 Eur od 16.7.2018 do zaplatenia, zo sumy 19,92 Eur od 16.8.2018 do zaplatenia, zo sumy 19,92 Eur od 18.9.2018 do zaplatenia, zo sumy 19,92 Eur od 17.10.2018 do zaplatenia a zo sumy 19,92 Eur od 17.11.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I.) a vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.).

2. Rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia požadovanej sumy a úrokov z omeškania titulom uzatvorenej zmluvy č. 16/0334/0004 (79451) zo dňa 9.12.2016, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanému služby internet, verejnú telefónnu službu a zriadiť službu TANGO DIGITÁLNA TELEVÍZIA s miestom poskytovania G. X S. G. s tým, že žalovaný napriek vystaveným faktúram za mesiace jún až november 2018 spolu žalovanej čiastke 119,52 Eur vyúčtovanú cenu služieb nezaplatil. Súd poukázal tiež na nesúhlasné stanovisko žalovaného, ktorý namietal, že počas trvania zmluvného vzťahu mu nefungoval Set-Top Box, ktorý mu bol niekoľkokrát vymenený opäť za používaný, avšak ani posledný z vymenených Set-Top Boxov po štyroch dňoch nebol funkčný, preto navštívil predajňu žalobcu, ktorej oznámil, že pokiaľ sa problém s poskytovaním služieb nevyrieši, od zmluvy odstupuje a na miesto nápravy mu žalobca poslal upozornenie, že z dôvodu neuhradenia faktúr za jeden mesiac mu služby prerušuje.

3. Po odcitovaní § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 43 ods. 1 písm. a) tohto zákona a § 663 OZ konštatoval, že mal za preukázané, že sporové strany dňa 9.12.2016 uzavreli v písomnej forme zmluvu, predmetom ktorej bolo zriadenie a poskytovanie pripojenia k sieti internet, zriadenie a poskytovanie verejnej telefónnej služby a zriadenie služby televízia cez internet na dobu neurčitú, ktorá svojou povahou je zmluvou o pripojení v zmysle zákona č. 351/2011

Z.z. o elektronických komunikáciách. Žalovanému povinnosť platiť cenu za poskytnuté služby vyplýva z § 43 ods. 12 tohto zákona, pričom z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal platiť žalobcovi mesačný paušál za poskytnuté služby v lehote splatnosti určenej vystavenými faktúrami. Súd mal nesporne za preukázané, že žalobca faktúrami vyúčtoval cenu služieb poskytnutých žalovanému v období od mája 2018 do októbra 2018, spolu vo výške 119,52 Eur. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného o tom, že odstúpil od zmluvy mal za to, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané účinné odstúpenie od zmluvy zo strany žalovaného, keďže tento súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že odstúpenie od zmluvy žalobcovi doručil v písomnej forme. Žalobca vzhľadom na skutočnosti, že žalovaný písomne nereklamoval žiadnu službu a nevyužil ani právo ukončiť zmluvný vzťah a keďže žalovaný neuhradzoval splatné faktúry od 05/2018, ukončil zmluvný vzťah k 31.10.2018. Vo vzťahu k platbám za koncové zariadenia mal za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že zaplatil za všetky 3 koncové zariadenia, pretože z preberacích protokolov jednoznačne vyplýva, že dňa 9.12.2016, 24.4.2018 a 25.4.2018 mu boli žalobcom zapožičané 3 koncové zariadenia, ktorých predajná cena bola za 1 ks v sume 99 Eur, avšak za odplatu 0 Eur. Pokiaľ žalovaný zaplatil 99 Eur, išlo o úhradu aktivačného poplatku v zmysle ust. V čl. 1 zmluvy, ktorý zaplatil v hotovosti pri podpise zmluvy, Súčasne z preberacích protokolov mal súd za preukázané, keďže žalovaný prebratie potvrdil vlastnoručným podpisom, že boli v bezchybnom stave. Na základe uvedeného súd v žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 119,52 Eur titulom neuhradených faktúr za poskytnuté služby v období od mája 2018 do októbra 2018. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ a § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z.z. ho zaviazal tiež k požadovanému príslušenstvu v podobe uplatnených úrokov z omeškania.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalobca mal v konaní plný úspech, a preto mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný v odvolacej lehote odvolanie v celom jeho rozsahu z dôvodov, že súd odignoroval všetky jeho námietky, resp. na nich neprihliadol, čím nevykonal žiadne dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a tak nezistil skutkový stav veci, na základe čoho jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Mal za to, že súd ako užívateľ služieb žalobcu je predpojatý ku žalobcovi, preto vo veci rozhodol neobjektívne a nespravodlivo. Tvrdil, že súd odignoroval jeho prvoradú námietku voči žalobe, a to, že žalobca žalobu podal z osobnej pomsty voči jeho osobe, účelovo po viac ako dvoch rokoch, keď žalobu vykonštruoval z osobnej pomsty voči jeho osobe za to, že ako domovník predmetného bytového domu odhalil a zároveň aj verejne poukázal na závažnú trestnú činnosť žalobcu. Ďalej súd odignoroval jeho ďalšiu námietku voči žalobe, a to, že podľa Občianskeho zákonníka zmluvy sa uzatvárajú za účelom ich obojstranného plnenia a nie jednostranného plnenia, pričom ich neplnením zanikajú. Súd neprihliadol na fakt, a to, že dňa 9.12.2016 uzatvoril so žalobcom predmetnú zmluvu, ktorou sa žalobca zaviazal poskytovať mu v mieste jeho trvalého bydliska 24 hodín denne pripojenie k jeho službám, a to vo vysokej kvalite, avšak žalobca od prvého dňa uzatvorenia zmluvy nedodržaním svojich zmluvných povinností hrubo porušil zmluvné podmienky zmluvy, a to prostredníctvom vadného plnenia, t.j. stovkami porúch na jeho zariadeniach, ktoré po stovkách urgencií nemal záujem riešiť a odstrániť, čím účelovo nechal plynúť tento nezákonný stav. Súd nijako neprihliadol ani na ďalší rozhodujúci fakt a to, že žalobca dával do obehu staré repasované set top boxy, dookola opravované po poruchách s nulovou životnosťou, ktorými nedokázal zabezpečiť svoje zmluvné povinnosti. Na základe toho bolo preukázané, že predmetná zmluva medzi žalobcom a jeho osobou bola kvôli žalobcovi neplatná. Za týchto okolností uňho neexistoval žiaden dôvod a ani povinnosť platiť žalobcovi za niečo, čo mu neposkytoval, a preto v máji 2018 so žalobcom ústnou formou zrušil zmluvu. Na preukázanie týchto skutočností súdu predložil návrh na vypočutie svedkov - obyvateľov bytového domu, ktorých žalobca pri uzatvorení zmluvy tak, ako jeho, zaviedol do omylu, resp. oklamal, čo však súd úplne odignoroval. Okrem toho súd odignoroval aj skutočnosti uvádzané na internetových stránkach, ktorými bolo preukázané v stovkách prípadoch nedodržanie zmluvných podmienok žalobcom kvôli extrémnym poruchovostiam jeho zariadení. Súd tiež odignoroval jeho námietku a to, že žalobca po nezaplatení jeho poplatku za jeho poruchové služby za mesiac máj 2018 ho dňa 1.6.2018 úplne odpojil od služieb. To znamená, že viac mu služby neposkytoval, čím preukázateľne zrušil zmluvu a preto položil otázku, za čo si žalobca nárokuje platby po tomto období, t.j. za mesiace jún, júl, august, september, október a november 2018. V tejto súvislosti zdôraznil, že od júna 2018 sa stal zákazníkom inej spoločnosti, ktorá mu už viac ako tri roky poskytuje služby bez jedinej poruchy. Súd odignoroval aj ďalšiu jeho námietku a to, že žalobca svojimi špekulatívnymi klamstvami a podvodmi kvôli jeho osobnej pomste ho donútil zaplatiť namiesto jedného aktivačného poplatku za jeho nefunkčné poruchové zariadenie vo výške 99 Eur, aktivačný poplatok trikrát, a to vo výške 297 Eur, čím ho tak okradol o sumu

vo výške 198 Eur. Týmto konaním, resp. touto žalobou žalobca pokračuje iba v ďalšom bezcharakternom okrádaní jeho osoby. Súd závažne pochybil, keď tieto všetky jeho námietky voči osobe odignoroval a rozhodnutie postavil len na podkladoch neplatnej zmluvy, resp. na tom, že neplatná zmluva nebola dňa 1.6.2018 z jeho strany zrušená písomnou formou. Zdôraznil, že zrušenie neplatnej zmluvy z jeho strany písomnou formou bolo absolútne bezpredmetné; nebolo potrebné zrušiť nič, čo bolo neplatné. Na základe týchto rozhodujúcich námietok bolo jednoznačne preukázané, že žaloba bola preukázateľne žalobcom vykonštruovaná z pomsty voči jeho osobe, je v priamom rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a zásadami dobrých mravov a navyše nesie znaky trestného činu bezdôvodného obohatenia, resp. nadobudnutia neoprávneného majetkového prospechu. Na základe toho navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Žalobca k podanému odvolaniu uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, súd úplne a správne zistil skutkový stav, vykonal všetky potrebné dôkazy, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie presvedčivo, jasne a zrozumiteľne odôvodnil. Preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. S námietkami a tvrdeniami odvolateľa v plnom rozsahu nesúhlasil a mal za to, že tieto nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Zdôraznil, že v súvislosti s predmetnou zmluvou zo dňa 9.12.2016 žalobca zriadil a poskytoval žalovanému službu internet a službu Tango digitálna televízia, pričom žalovaný sa podľa čl. V bod 1. zmluvy zaviazal platiť žalobcovi za službu internet pravidelný mesačný poplatok splatný podľa daňového dokladu podľa aktuálneho cenníka, za službu Tango digitálna televízia zaplatiť žalobcovi ako poskytovateľovi služby aktivačný poplatok 99 Eur splatný pri podpise zmluvy, za zapožičanie prvého set top boxu bol dohodnutý poplatok 0 Eur a ďalšie poplatky boli dohodnuté vo výške určenej v tarife Tango digitálna televízia. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca od prvého dňa od uzavretia zmluvy hrubo porušil zmluvné podmienky keď mal za to, že neposkytoval služby riadne, bol povinný svoje tvrdenia o „stovke porúch“ preukázať. Žalovaný svoje tvrdenia, že žalobca mu služby neposkytoval v súlade so zmluvou žiadnym spôsobom nepreukázal, čo konštatoval aj súd prvej inštancie v bode 26., keď uviedol, že žalovaný nepodal v zmysle reklamačného poriadku žiadnu písomnú sťažnosť, ani žiadnu službu poskytovanú žalobcom žalovanému písomne nereklamoval. Okrem toho jeho tvrdenie, že plnenie žalobcu bolo vadné je v príkrom rozpore s preberacím protokolom k zmluve, v ktorom žalovaný vlastným podpisom potvrdil, že pripojenia a inštalácia boli zákazníkom odskúšané a zákazník potvrdzuje, že sú bez chýb a spĺňajú jeho požiadavky, pokiaľ ide o služby podľa tejto zmluvy, a že všetky služby sú plne funkčné. Z preberacieho protokolu vyplýva, že zariadenie set top boxu bolo žalovanému zapožičané od 9.12.2016 za odplatu 0 Eur. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobca dával do obehu staré repasované set top boxy - dookola opravované po poruchách s nulovou životnosťou, je jeho tvrdenie nepravdivé a ničím nepodložené. K tvrdenej nulovej životnosti zariadení žalobcu uviedol, že pri bezplatnej výmene prvého set top boxu bola bezplatná výmena zariadenia uskutočnená po vyše 16-ich mesiacoch a všetky žalobcom zapožičané zariadenia boli žalovanému zapožičané bezodplatne v súlade s čl. VII. bod 2 zmluvy. Tvrdenie žalovaného, že zaplatil žalobcovi aktivačný poplatok nie raz vo výške 99 Eur, ale celkovo trikrát po 99 Eur, čím ho žalobca mal okradnúť o sumu 198 Eur, je nepravdivé. Pravdou je, že žalovaný zaplatil žalobcovi aktivačný poplatok iba raz v sume 99 Eur, a to dňa 9.12.2016 pri podpise zmluvy, čo je však v súlade s čl. V. bod 1 zmluvy. Pokiaľ žalovaný naďalej trval na tom, že neprávom zaplatil ešte dvakrát po 99 Eur, bol povinný svoje tvrdenie relevantným dôkazom preukázať, čo však nesplnil. To konštatoval aj súd prvej inštancie, keď uviedol, že žalovaný doklad o úhrade ďalších dvoch aktivačných poplatkoch v sume 198 Eur súdu predložiť nevie. Pokiaľ žalovaný v súvislosti s tvrdenou poruchovosťou set top boxov žiadal vykonať dokazovanie, a to vypočutím svedkov - obyvateľov bytového domu, žalobca sa plne stotožňuje so záverom súdu, podľa ktorého preukázanie prípadnej poruchovosti koncových zariadení žalobcov u susedov žalovaného v bytovom dome s predmetom tohto konania nesúvisí, bolo by nadbytočné a nehospodárne, a preto ho súd zamietol vykonať. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu dňa 9.12.2016 bola platná, na základe nej bol žalovaný povinný platiť žalobcovi za službu internet mesačný paušál v lehote splatnosti určenej vystavenými faktúrami, žalobca vyúčtoval žalovanému za túto službu platby v období od mája 2018 do októbra 2018 faktúrami spolu vo výške 119,52 Eur, čo mal súd tiež preukázané z vykonaného dokazovania. Tvrdenie žalovaného o tom, že zmluva bola neplatná, žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal a takisto nepreukázal, že by žalobca zmluvu zrušil a ani to, že v máji 2018 žalovaný od zmluvy ústne odstúpil. Pokiaľ zmluva bola dojednaná písomne v zmysle § 40 ods. 2 OZ, bolo možné ju meniť alebo rušiť iba písomne. Žalovaný napriek tvrdeniam o nespokojnosti so službami žalobcu žiadnu písomnú reklamáciu nepodal a zmluvu ani neukončil výpoveďou a od zmluvy ani písomne neodstúpil. K tvrdeniu o tom, že žalobca odpojil žalovaného od 1.6.2018 uviedol, že žalovaný toto svoje tvrdenie nepreukázal. K jeho invektívam a tvrdeniu o účelovom podaní žaloby z

osobnej pomsty po viac ako dvoch rokoch uviedol, že tieto tvrdenia sú nepravdivé a hrubo zavádzajúce, navyše nesúvisiace s predmetom konania.

7. Žalovaný vo svojom nasledujúcom podaní k vyjadreniu žalobcu uviedol, že vyjadrenie žalobcu je zhlukom arogantných a špinavých klamstiev a podvodov slúžiacich na presadenie osobnej pomsty žalobcu voči jeho osobe a na presadenie bezcharakterného okradnutia jeho osoby, čo je v priamom rozpore so zákonmi demokratického právneho štátu, ale aj v rozpore so zdravým ľudským rozumom. Naďalej preto zotrval na tom, aby odvolací súd absurdný napadnutý rozsudok zrušil.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

9. Súd vo veci náležite zistil skutkový stav, z vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a neboli zistené žiadne vady, týkajúce sa procesných podmienok, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky žalobcu neumožňujú prijať iný záver. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

10. Pokiaľ odvolateľ vyjadril podozrenie, že prvostupňový súd s jeho rodinou je užívateľom služieb žalobcu, na základe čoho možno mať pochybnosti o jeho predpojatosti ku žalobcovi, uvedené možno podradiť pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Odvolací súd posudzoval opodstatnenosť tohto žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z § 49 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

11. Účelom ustanovenia § 49 ods. 1 CSP je prispieť k nestrannému prejednaní sporu, k nezaujatému prístupu k stranám alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska uvedeného ustanovenia je právne významný vzťah sudcu, a to buď: 1/ k sporu, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia sporu a rozhodnutia v spore (o vzťah tejto povahy ide napr. vtedy, keď sudca je stranou sporu, keď má osobný záujem na určitom výsledku sporu, ale tiež vtedy, keď sudca verejne, napr. prostredníctvom médií alebo iným spôsobom vyjadril právny názor na spor, ktorý je objektívne spôsobilý ohroziť jeho nestrannosť, alebo keď získal informácie o spore inak, než dokazovaním na pojednávaní a vnímaním všetkého, čo vyšlo počas procesu najavo, teda získal o spore poznatky neprocesným spôsobom, napr. bol s vecou oboznámený niektorou zo strán sporu ešte pred začatím civilného procesu, alebo bol svedkom skutočnosti, ktorá sa vo veci stala predmetom dokazovania), 2/ k stranám sporu, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim (o takýto vzťah ide v prípade vzťahu sudcu charakteru rodičovského, manželského, súrodeneckého alebo iného blízkeho rodinného vzťahu alebo relevantného osobného vzťahu), 3/ k zástupcom strán sporu, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod bodom 2/. Rozhodujúce pritom nie je subjektívne stanovisko sporovej strany (žalovaného), ale existencia objektívnych skutočností, so zreteľom na ktoré môžu vznikať pochybnosti o nestrannosti sudcu.

12. V danom spore existencia niektorej z okolností relevantných z vyššie uvedených hľadísk nebola zistená. Pokiaľ žalovaný za dôvod zaujatosti súdu označil podozrenie, že prvostupňový súd s jeho rodinou je užívateľom služieb žalobcu, ide iba o odvolateľom vyslovenú hypotézu, ktorá navyše nezakladá vzťah sudcu k prejednávanej veci, k stranám sporu alebo k zástupcovi žalobcu (príbuzenský alebo osobný vzťah).

13. Ako neopodstatnenú odvolací súd vyhodnotil tú odvolaciu námietku, ktorou odvolateľ vytykal súdu, že:

- odignoroval jeho návrh na vypočutie svedkov -obyvateľov bytového domu na Kustrovej ul. v Košiciach, ktorý návrh podal na preukázanie skutočností vyšpecifikovaných v bode 2/ odvolania, podľa ktorých žalobca od prvého dňa uzavretia predmetnej zmluvy nedodržaním zmluvných povinností hrubo porušil zmluvné podmienky zmluvy a to prostredníctvom vadného plnenia, t.j. stovkami porúch na jeho zariadeniach a podľa ktorých žalobca dával do obehu staré repasované Settoboxy -dookola opravované po poruchách s nulovou životnosťou, čím žalobca pri uzatváraní zmluvy tak jeho osobu, ako aj svedkov -obyvateľov označeného bytového domu zaviedol do omylu, resp. ich oklamal,
- odignoroval skutočnosti uvádzané na internetových stránkach, ktorými bolo preukázané v stovkách prípadov nedodržanie zmluvných podmienok žalobcom kvôli extrémnym poruchovostiam jeho zariadení.

14. Odvolateľ sa teda bránil odvolacím dôvodom podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP. Tento odvolací dôvod spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu, ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

15. Podľa § 185 ods.1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Ak súd rozhodne, že niektoré z navrhnutých dôkazov nevykoná, je povinný v odôvodnení rozsudku odôvodniť, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy. Ako vyplýva napr. z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 205/2019: „V súlade s uvedenou judikatúrou ústavného súdu dovolací súd už v uznesení sp. zn. 4 Cdo 100/2018 poukázal na to, že procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo a z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ktorú má navrhnutý dôkaz overiť alebo vyvrátiť, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania. Ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím argumentom je nadbytočnosť dôkazu, t.j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne aj jeho protiústavnosť (5 Cdo 151/2019).“

17. Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovanými dôkazmi žalovaný mienil preukázať poruchovosť koncových zariadení. Súd o návrhu na doplnenie dokazovania rozhodol zamietavo, pretože mal za to, že vykonanie týchto dôkazov by bolo nadbytočné, nevhodné a nesúvisiace s predmetom konania, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Predmetom sporu bol konkrétny vzťah založený medzi žalobcom a žalovaným, na ktorom obyvatelia označeného bytového domu neparticipovali žiadnym spôsobom, preto ani ich prípadné vlastné poznatky k činnosti žalobcu by nemali relevanciu k predmetnému sporu. Uvedené obdobie platí vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným na internetových stránkach.

18. Pokiaľ odvolateľ ďalej tvrdil, že ho žalobca donútil zaplatiť za koncové zariadenie namiesto jedného aktivačného poplatku vo výške 99 Eur až 3x tento poplatok, teda spolu aktivačný poplatok vo výške 297 Eur, uvedené nebolo preukázané tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako v odvolacom konaní. Predmetnou obranou sa súd prvej inštancie zaoberal, o čom svedčí bod 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď podstatou tejto obrany je odvolateľom zavádzajúce tvrdenie o tom, že zaplatil za koncové zariadenia spolu 297 Eur.

19. Napokon odvolateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho zákonného ustanovenia neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

20. Odvolací súd nemohol priznať relevanciu tvrdeniam žalovaného o tom, že v dôsledku nedodržania zmluvných podmienok zo strany žalobcu poskytovať plnenie - služby 24 hodín denne a vo vysokej kvalite, bolo preukázané, že zmluva bola neplatná a preto zrušenie neplatnej zmluvy písomnou formou z jeho strany bolo absolútne bezpredmetné. Zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ako osobitný predpis upravujúci vzťah založený medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy a ani Občiansky zákonník ako subsidiárny predpis k tomuto vzťahu nespája s nedodržaním dojednaných zmluvných podmienok neplatnosť zmluvy.

21. Odvolateľ sa bránil tým, že v máji 2018 zrušil zmluvu ústnou formou, uvedená okolnosť, hoci by bola žalovaným preukázaná, nevyvolala žiadne právne následky, pretože ako správne uviedol v odvolacom konaní zástupca žalobcu, pokiaľ bola zmluva uzatvorená písomne (čo je prejednávaný prípad), zrušiť ju možno iba písomne (§ 40 ods. 2 OZ).

22. Ako neopodstatnenú bolo potrebné vyhodnotiť tiež námietku odvolateľa, podľa ktorej zmluvu zrušil žalobca tým, že ho odpojil od služieb od 1. júna 2018, na základe čoho namietal, že po tomto období žalobca nemal nárok na platby (t.j. za mesiace jún, júl, august, september, október a november 2018). Odvolací súd k uvedenému uvádza, že právny záver o tom, že žalobca nemal nárok na zaplatenie ceny za službu, ktorú nedodával odberateľovi z dôvodu, že počas rozhodnej doby odpojil odberateľa od dojednanej služby, by platil iba v prípade tvrdeného a súčasne preukázaného skutkového stavu odpojenia od dojednanej služby. Súd prvej inštancie však ustálil skutkový stav, podľa ktorého žalobca vyúčtoval cenu služieb poskytovaných žalovanému v období od mája 2018 do októbra 2018, ktorú odvolateľ vo svojom odvolaní nespochybnil, z ktorého dôvodu odvolací súd takto súdom zisteným a konštatovaným skutkovým stavom bol viazaný.

23. Napokon nedôvodnou je tá časť odvolania, v ktorej žalovaný akcentuje to, že predmetná žaloba je preukázateľne vykonštruovaná z osobnej pomsty voči jeho osobe za to, že on ako domovník predmetného bytového domu odhalil a verejne poukázal na závažnú trestnú činnosť žalobcu, pričom súd sa touto skutočnosťou nezaoberal. Je potrebné k tomu zdôrazniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (porovnaj Uznesenie NS SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6Cdo/145/2011 alebo Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/184/2010). Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že ide o subjektívny názor odvolateľa, ktorý nemení nič na skutkových a právnych záveroch súdu, z ktorých vychádzal pri posúdení dôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Relevantným dôvodom pre podanie predmetnej žaloby bolo skutkové tvrdenie žalobcu o porušení povinnosti žalovaného zaplatiť za vystavené faktúry v rozhodnom období, ktorým sa súd v prejednávanej veci zaoberal.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).